

Fælleden, som er bred, og dernæst fordi de Kugler, som gik længere ud ad Fælledens, i Springet efter det første Anslag i Neglen gik lige ud ad Skydelinien og ikke afvege i nogen betydelig Grad til nogen af Siderne. Ved Indførelsen af det rislede Skjts er dette Forhold blevet forandret, idet Spidsprojektilerne, efter at de første Gang have ramt i Jorden, pleie at fortsætte deres Bane i flere Spring over Marken, saaledes at de ved de Kanoner, hvor Rifflerne ere vrede tilhøre, i Neglen vige stærkere ud tilhøre, men dog ikke med større Sikkerhed, end at de sommetider gaa vige ud ad Marken, og sommetider vige lige saa langt ud tilvenstre, som ellers tilhøre, noget, som forud er aldeles uberegnelig og er fuldstændig undergivet Tilfældet. Dette har til Følge, at naar man benytter en Skydelinie, som følger omtrent Midten af Skydebanen paa Fælleden, kan det hændes, at enkelte Projektiler falde tilvenstre, lige af tilvenstre, og falde paa de Jordbloder, der begrænse Fælledens paa dens østlige Side. Da det naturligvis giver Anledning til Reklamationer fra vedkommende Lodsjeiere, er man under visse Omstændigheder idetmindste nødsaget til at dreie Skydelinien saaledes, at den ikke følger Skydebanens Midtlinie, men viger noget ud tilhøre, ud mod Vest. Det træffer sig nu saa heldigt, at der vestfor Fælledens, for Skydebanen, ligger en Grund i Kallebodstrand. Fælledens grændser jo mod Vest til Kallebodstrand, og langs Fælledens ligger en Grund, som har en betydelig Bredde, og hvorpaa Vandet er saa fladt, at der ikke seiles paa dette Sted. Der staar vel i Neglen ikke mere end 1—2 Fod Vand over denne Grund, saaledes at der ved Lavvande staar et meget betydeligt Areal af Grunden fuldstændigt tørt. Ved Skydningen falder altsaa en stor Del eller idetmindste en Del af Spidsprojektilerne ud paa denne Grund; men der er det ikke muligt altid at opsamle dem, eftersom den jo i Neglen staar under Vand og det altsaa ikke er muligt at finde Projektilerne, hvor de ligge. Artilleriet er altsaa nødt til at lade en Del af de Projektiler, som falde der paa Grunden, blive liggende. Dette er i og for sig et økonomisk Tab af saare ringe Betydning. Derimod er det ikke saa meget rart, at man paa den Maade er nødsaget til at lade blive liggende ude paa Grunden en Del Projektiler, som kunne blive farlige, naar de opsamles. I vore Dage bliver der næsten udelukkende skudt med Granater eller Granatkædder, med andre Ord Projektiler, der ere forsynede med Sprengladning. Der bliver maaste hele Aaret rundt ikke skudt 20 massive Projektiler ud paa Amagerfælled. Disse Granater ere luskede med Brandrør og fyldte med Krudt, og med Hensyn til Brandrørene er der ligeledes i de senere Aar foregaaet en Forandring, som gjør de fyldte Granater meget farligere at have med at gjøre, end de tidligere vare. De tidligere Brandrør vare simple

Erørør, drevne med en Spile af Krudtsatser, som tændtes ved Skudets Afgang, og naar Granaten gik blindt, skat det deri, at Krudtsatserne sluktes ved Nedslaget. Granaten var derefter aldeles uskadelig, fordi man kunde tage den op, sruke Røret ud, maaste fylde den med Vand og helde Krudtet ud, og det var et aldeles usarligt Arbejde. De allerfleste af de Granater, som bruges i vore Dage, ere derimod forsynede med Brandrør med Percussionsindretninger. Det er Brandrør, som dels ere beregnede paa, at Granaten, idet den slaar ned i Jorden, skal bringes til at springe, dels beregnet paa, at den skal bringes til at springe i Luften; men da vil man have været nødsaget til at bruge en Percussionsantændelse til overhovedet at bringe Brandrørene i Brand, saaledes at de i en vis Afstand fra Kanonen bringe Granaten til at springe. De allerfleste af disse Brandrør kunne naturligvis, saaledes som det forudsættes, bringe Granaten til at springe enten i Luften eller ved det første Nedslag paa Marken; men der gives dog imidlertid de Tilfælde, hvor denne Sprengning ikke finder Sted, hvor altsaa Granaten bliver liggende med sin Sprengladning og Brandrøret fiddende i, og en saadan Granat er overmaade farlig at have med at gjøre. Man kan sammenligne et Percussionsbrandrør, som har svigtet, som ikke har gjort den Tjeneste, man ventede af det, med en Geværlaas, som staar paa fuldt Spænd. I den Granaten skydes ud, kan man sammenligne den med en Geværlaas, der staar med Hænen i Ro; men naar den er skudt ud, kan man betragte den, som om den staar paa fuldt Spænd, saaledes at en høist ubetydelig Berøring kan bringe Røret til at explodere og Granaten til at springe. Jeg kan med Hensyn dertil anføre, at jeg selv har set, hvorledes et Percussionsbrandrør, som havde svigtet i Nedslaget, derefter var sruet ud af en sprengladet Granat, og havde henstaaet flere Dage urørt, blev bragt til at explodere derved, at man tog det og saae paa det og dernæst vendte det om for at se, hvordan det saae ud paa den modsatte Side. Man vendte Røret i Haanden og derved bragtes det til at explodere. Havde Røret fiddet i Granaten endnu, og man havde taget fat paa den og set paa den, først i den ene Ende og saa i den anden Ende, vilde denne Bevægelse af Granaten have foranlediget, at Granaten var sprungen og ganske sikkert havde dræbt den, der holdt den i Haanden. I andre Lande regner man en udfødt Percussionsgranat for at være saa farlig, at den aldeles ikke maa santes op. I Lybssland f. Ex. er det en staaende Regel, at enhver Granat med Percussionsrør, der er udfødt, og som ikke er sprunget saaledes, som den skulde, ikke bliver santes op, men slaas istykket med en Dynamitpatron. Der lægges nemlig en Dynamitpatron ved Siden af Granaten; denne Patron bringes til at explodere og ved det stærke Slag